

РЕШЕНИЕ

№ 259

Г***, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА
Административно наказателно дело № 20232120200655 по описа за 2023
година

Производството е образувано по жалба, подадена от З. С. Й. с ЕГН ***** с адрес:
Г***, **, срещу Наказателно постановление № 22-0769-002411/16.09.2022г., издадено от
Началник група към ОД на МВР –Бургас, сектор „Пътна полиция“, с което на
жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал.4,
във вр. с ал. 1, т.6 ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 1600
лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Жалбоподателят оспорва НП като неправилно и незаконосъобразно и иска неговата
отмяна. Излага твърдения, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на
процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява. Представява се
от адв. А, който поддържа изложеното в жалбата и доразвива изложените в нея доводи.
Заявява, че е нарушена разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН при съставяне на акта, както и че в
АУАН, не се съдържат данни относно обстоятелствата, които налагат определяне на
наказанието при повторност. Претендира разноски.

За административнонаказващия орган, редовно уведомен, се явява юрк. Желязкова,
която поддържа изразеното становище по делото. Пледира за потвърждаване на
наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за
юрисконсултско възнаграждение в депозираното преди съдебно заседание становище.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за
обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП. Видно от разписката (л. 5 гръб)

НП е връчен на жалбоподателя на 25.01.2023 г., а жалбата е подадена на 30.01.2023 г. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално допустима.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 20.12.2021 г. З. С. Й. с ЕГН ***** управлявал собствения си лек автомобил БМВ 525 с рег. № *** по ПП I-9 км. 249+100 в посока от ПВ Крайморие към ПВ-Юг с наказуема скорост 110 км/ч, при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В-26 за населено място до 50 км/ч. Нарушението било установено и заснето в 11:26ч. от АТСС АРН САМ S1 с фабр. № 11743D1, Въпросното нарушение било записано на снимка № 0230755. По - късно било установено, че заснетият автомобил е собственост на жалбоподателя З. С. Й. с ЕГН ***** . Същият попълнил декларация по [чл. 188 ЗДвП](#) от 17.06.2022 г. /л.9/, в която посочил, че на процесната дата и място той е управлявал автомобила.

За констатираното св. М. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 67831, като квалифицирал нарушението като такова по [чл. 21, ал. 2, вр. с ал.1 ЗДвП](#). АУАН бил връчен на жалбоподателя, който го подписал и получил копие от него на 15.08.2022 г. Няма депозирани възражения срещу АУАН.

Въз основа на АУАН на 16.09.2022 г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта и констатирал, че в случая е налице повторност, тъй като с ел. фиш сер.К/5244045/15.09.2021 г., вр. на 20.09.2021 г. в сила от 05.10.2021 г. на С-Р ПП Разград, жалбоподателят бил наказван за същите по вид нарушения. Ето защо, и на основание [чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 6 ЗДвП](#), наложил на жалбоподателя наказание ГЛОБА в размер на 1600 лева и ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА СЕ УПРАВЛЯВА МПС за срок от 3 месеца.

Техническото средство – стационарна система за контрол над скоростта АТСС АРН САМ S1 с фабр. № 11743D1, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано /видно от приложените Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 /л. 15 от делото/.

Не се оспорва и че мястото на контрол попада в урбанизираната територия на гр. Бургас и поради това максимално разрешената скорост за движение, съгласно [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#) е била именно 50 км/ч.

Бил съставен и задължителния в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (л. 16), посредством които се установява мястото на извършване на контрола, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, мястото на пътния знак за ограничение и др.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквато насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съда кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал. 15 ЗДвП](#) - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния

номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка (запис).

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Началник група към ОД на МВР –Бургас, сектор „Пътна полиция“, който към дата 16.09.2022 г. е бил оправомощен да издава НП, видно от приложената Заповед Рег. № 8121з-1632/02.12.2021г на министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от компетентно (териториално и материално) лице – младши автоконтрольор към ОДМВР-Бургас, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП и който по силата на чл. 189, ал. 1 ЗДвП е компетентен да съставя АУАН за нарушения по този закон. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

В тази връзка, съдът не приема възражението на жалбоподателя, че административнонаказателното производство не е образувано в срока по чл. 34 ал.1 ЗАНН. Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая съдът има задължението да следи служебно дали не е изтекъл давностния срок, но е направено такова възражение и от страна на жалбоподателя. Сроковете по чл. 34 ЗАНН са установени в закона и се прилагат служебно като с Тълкувателно постановление 1/2015г. Върховният административен съд на Република България - ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС приема, че с изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по административнонаказателното правоотношение. В тази връзка разрешение на въпроса кога нарушителят е открит дава Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г., ОСС, три месечния срок за съставяне на АУАН, започва да тече от откриване на нарушителя, което значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не съществуването на възможност това да бъде сторено или фактическото намиране на лицето или осъществяването на контакт между нарушителя и актосъставителя (съответно -административнонаказващия орган) или произнасянето на горестоящ или контролен орган, дали е осъществен състав на административно нарушение и кой е правният субект, отговорен за деянието. В конкретния случай жалбоподателят е получил покана по чл. 40, ал.1 от ЗАНН и е попълнил декларацията по чл. 188 от ЗДвП на 17.06.2022 г. с която декларира, че именно той е управлявал МПС на горепосочената дата и час. От този момент за административнонаказващият орган започва да тече срока по чл. 34, ал.1 от ЗАНН, тъй като вече нарушителят е известен. Както е видно АУАН е съставен на 27.06.2022 г., а наказателното постановление на 16.09.2022 г. Също така не е изтекла и една година от извършване на нарушението, съобразно фактическата обстановка е извършено на 20.12.2021 г., а административното производство е образувано на 27.06.2022г. със съставяне на АУАН. С оглед на изложеното, съдът приема, че административнонаказателното производство е образувано в срок, съгласно разпоредбите на закона. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

Съдът, приема за безспорно установено обстоятелството, че З. С. Й. с ЕГН ***** е управлявал МПС на посочената в фактическата обстановка дата и час.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Видно от представените доказателства по делото жалбоподателя е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП с която е декларирал, че на посочения ден и час е управлявал лекия автомобил.

В случая безспорно също се установи, че процесното нарушение е било констатирано и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС ARH CAM S1 с фабричен №11743D1, снимка №0230755 с отчетен толеранс на измерената от -3%, за което е надлежно съставен протокол Приложение № 1 към чл. 10, ал. 1 от НАРЕДБА № 8121з-532 от 12.05.2015 г., придружен със снимка за разположението на АТСС, поради което в съответствие с нормата на чл. 182, ал. 1 т.6 ЗДвП е било издадено НП. От представената по делото снимка се вижда ясно изображение на рег. номер на процесния автомобил, а именно А0644 НХ. Касае за технически изправно АТСС, за което по делото са налични писмени доказателства (удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от проверка), които съдът напълно кредитира.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

Следва да се отбележи обаче, че едва за първи път с наказателното постановление е вменено на жалбоподателя, че е извършил нарушение при условията на повторност. Това обстоятелство е признак от състава на нарушението и следва да присъства в АУАН, който е своеобразен обвинителен акт и очертава рамките на произнасяне на АНО с наказателното постановление. Няма как последният да разшири „обвинението“, тъй като това означава, че се накърнява възможността на нарушителя за защита. Посоченият порок обаче не води до цялостна отмяна на издаденото НП, доколкото в АУАН и НП се съдържат всички останали признаци от основния състав на нарушението по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, поради което дадената квалификация следва да бъде изменена по този текст, а размерът на наложеното наказание „глоба“ следва да бъде намален до предвидения абсолютен размер, а именно глоба в размер на 800 лв.

Доводи в тази насока могат да се извлекат от Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на ВАС по тълк. д. № 7/2010 година, постановено по тълкуването на друг материален закон, но съдържащо принципни съждения относно правомощията на касационната инстанция и видно от което "..... в наказателния процес касационната инстанция след разглеждане на подадена жалба или протест, освен да остави в сила и да отмени присъдата или решението, може на основание чл. 354, ал. 2, т. 1 - 4 НПК да измени присъдата или решението в случаите, в които се налага да се намали наказанието или да се приложи закон

за еднакво или по-леко наказуемо престъпление; да приложи [чл. 64, ал. 1](#) или [чл. 66 НК](#); да приложи закон за потешко наказуемо престъпление, което обаче не изисква увеличаване на наказанието и ако е имало обвинение за това в първата инстанция. Горното следва да се има предвид и тъй като при разглеждането на касационни жалби по административнонаказателни дела действа правилото на [чл. 84 ЗАНН](#), че доколкото в [този закон](#) няма специални правила за производството пред съда за разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, включително и за касационни жалби, се прилагат разпоредбите на НПК.

В горепосочения смисъл е и константната практика на БАС, обективирана в [Решение № 1678/03.11.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 2174/2021 г.](#), [Решение № 563/13.04.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 520/2021 г.](#), [Решение № 1173/15.06.2018 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 915/2018 г.](#), [Решение № 624/27.04.2021 по КНАХД № 2363/2020 година на Адм. съд- Бургас](#), [Решение № 434/08.03.2018 по КНАХД № 178/2018 година на Адм. съд- Бургас](#), [Решение № 1156/12.06.2018 по КНАХД № 1096/2018 година на Адм. съд- Бургас](#) и др.

С оглед на всичко гореизложено на жалбоподателя следва да се наложи наказание съгласно предвиденото в разпоредбата на [чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП](#), а именно глоба от 800 лв., който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпросът за намаляването му, както и „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

В конкретния случай не са налице основания за приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#). Маловажни са нарушенията, които разкриват по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по „наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение“. Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#) би било незаконосъобразно.

По тези съображения наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и при наличие на направено искане за присъждане на разноски в полза на АНО, който е бил представляван от юрисконсулт, то такова следва да му бъде присъдено. Съгласно разпоредбата на [чл. 63д, ал. 3 ЗАНН](#) в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), който от своя страна препраща към [чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ](#), съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 120 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0769-002411/16.09.2022г., издадено от Началник група към ОД на МВР –Бургас, сектор „ Пътна полиция “ с което на З. С. Й. с ЕГН ***** за извършено нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 4 вр. ал.1, т.6 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 1600 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца., като **НАМАЛЯВА** РАЗМЕРА на наложената санкция от глоба в размер на 1600 лева и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца **на** ГЛОБА в размер на 800 /осемстотин/ лева и ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА СЕ УПРАВЛЯВА МПС за срок от 3 месеца и **ИЗМЕНЯ** основанието за налагането ѝ от чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 6 от ЗДвП на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

ОСЪЖДА З. С. Й. с ЕГН ***** да заплати на ОД МВР Сектор „Пътна полиция“ г*** юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 (осемдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____